

Ο κ. Α. ΣΕΕΜΑΝ, ΠΟΥ ΒΓΑΖΕΙ ΣΚΑΡΤΟ ΤΟΝ ΕΝΓΚΕΛΣ

και οι "Ελληνες... μαρξιστές!

«Α' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΣΚΕΨΗΣ
12—20 Μάρη (σ.37)

Ερώτηση: Κατά ποιά τρόπο ή ψυχανάλυση απο-
τελεί ένα φανακισμό της σεξουαλικής ζωής, με τη γενίκευση
που κάνει της ψυχιατρικής πρακτικής; Μπορεί το άσυμψυχο-
το να οριστεί σαν το κίνητρο των πράξεών μας;

Ρ. Γκαρωντού: Νομίζω πως ή ψυχανάλυση μάς
προσφέρει ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της προσπά-
θειας που πρέπει να κάνη ο μαρξισμός για να συγχωνεύ-
ση διδασκαλίες ξένες προς αυτόν, αλλά οι οποίες πρόσβα-
λαν γεγονότα, μεθόδους και τεχνικές ιδιαίτερης σπουδαιό-
τητας.

Νομίζω πως, όταν ορισμένοι έρμηναυτές — ξένο πως
δεν πρόκειται για όλους τους ψυχαναλυτές, κάθε άλλο —
και πρό παντός ή λαϊκή έρμηναυτία της ψυχανάλυσης, πάνη
να κάνουν την λήμπινο ένα είδος κινήτρου του κόσμου, τό-
τε νομίζουμε πως αυτό αποτελεί μια άλλοτρίωση. Νομίζουμε
έπίσης, πως δεν μπορούμε να θεωρήσουμε σωστή την ά-
πάπειρα που έκαναν μερικοί ψυχαναλυτές να έξηγησουμε
την ιστορία, ξεκινώντας από ορισμένες ψυχολογικές δομές
του άτομου.

Ίσως αυτό να μὴ είναι άλλωστε παρά μια κατάχρηση
της ψυχανάλυσης και δεν αποτελεί μομφή κατά της βασι-
κής αρχής της ψυχανάλυσης. Ωστόσο, έμεις οι μαρξιστές
νομίζουμε πως είναι πιο σημαντικό να έξηγησουμε την ψυ-
χολογία μέσω της ιστορίας, παρά την ιστορία μέσω της
ψυχολογίας.

«Κι' έμεις οι Γάλλοι μαρξιστές είχαμε π.χ. άδικο, έδω
και μερικά χρόνια, να αποροφάουμε αδιάκριτα την ψυχα-
νάλυση στο σύνολό της. Αυτό είναι ένα από τα σημεία που
τόρα επανεξετάζουμε».

Σ' αυτά, του κ. Γκαρωντού, θα αποδειχτεί και πάλι ή θέ-
ση της «Αμιλλας» για τη διάβρωση και τον εκφυλισμό
του άγαπητού κομμουνιστή Α' και για τη διάβρωση και
τον αποπροσανατολισμό του άγαπητού αντικομμουνιστή
Α', από τα δόγματα του επίσημου κομμουνισμού, του στα-
λινισμού. Αποτέλεσμα, ο άγαπητός κομμουνιστής Α' να
κάνει με τον κομμουνισμό του... αντικομμουνιστής, και ο
άγαπητός αντικομμουνιστής Α με τον αντικομμουνισμό του
να κάνει... κομμουνιστής.

Παράδειγμα για τον άγαπητό Α'. "Όταν πῆθαν
ο άείμηστος Κ. Πορφύρης, έγραψε στην «Ελύγη» πως ο
Καραγάτσης θα ήταν κομμουνιστής ή δεν θα ήταν αντικο-
μμουνιστής, για να μη πῆσω σε καμιά άνακριβεια, θα ή-
ταν ή δεν θα ήταν, αν δεν υπῆρχε ή άρνητική θέση του...
μαρξισμού άπέναντι στον Φρόυντ, στο φροϋδισμό, Στόν
Φρόυντ, γιατί, π.χ. από Μικρό Φιλοσοφικό Λεξικό, στο
γράμμα: Φ, δεν υπάρχει ο Φρόυντ! Και το λεξικό είναι σο-
βιετικό. Έκδόσεις Κ. Αναγνωστάδη, με εθεώρηση ύλης
από έπιτροπή ειδικών».

"Ας έπιτραπεί στην «Αμιλλας» να παρατηρήσει, πως αν
ή εθεώρηση ύλης έγινε για τη μετάφραση, τότε το θέμα
άνηκε στους ειδικούς της ελληνικής και της ρώσικης γλώσσας.
"Αν όμως έγινε ή εθεώρηση ύλης για το περιεχόμε-
νο της ύλης που μεταφράστηκε, τότε ή «Αμιλλας», της
έπιτροπῆς ή όχι, έχει το δικαίωμα, αλλά και το καθήκον,
να παρατηρήσει, πως ή «έπιτροπή ειδικών» έβαλε τό... γε-
ράκι της στην ελύγη. Π.χ. λείπει ή λέξη: κυβερνητική. Για-
τί λείπει; Λείπει ή λεζούλα: Αιωνάτιν. Γιατί λείπει; Και
μ' αυτά ασφαλώς οι «Έκδόσεις Κ. Αναγνωστάδη» ζημιώ-
νουν γιατί εκθέτονται, ή όχι; Και προχωράμε.

Σ' αυτά όμως του κ. Γκαρωντού, θα αποδειχτεί και κάτι
άλλο. Τι: Αυτό που διακρίνει την «Αμιλλας» άπ' όλους
και την ένώνει με όλους, θα αποδειχτεί ή άμειλληκή άπο-
ψη της ζωής, που μάς δαγάζει, άγαπητοί ΑΑ', με ταυτότη-
τα ΑΑ'.

«ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΜΑΡΞΙΣΤΕΣ»

Ο κ. Γκαρωντού είναι πολύ μετρίοφρων, δηλαδή έξωφε-
ρική άνημερώνη, όταν λέει μόνονεΚι' έμεις οι Γάλλοι μαρ-
ξιστές κ.λ.π.ε. Δηλαδή: και σεΐς οι φροϋδιστές κάνατε

μια «κατάχρηση», κάναμε κι' έμεις οι Γάλλοι μαρ-
ξιστές άλλη μια. Πάστα και πάστα!

Ποιά ή... πάστα; «Ωστόσο έμεις οι μαρξιστές
νομίζουμε πως είναι πιο σημαντικό να έξηγησουμε την ψυ-
χολογία μέσω της ιστορίας, παρά την ιστορία μέσω της
ψυχολογίας».

"Αλλά ή ελαϊκή έρμηναυτία της... πάστας του κ. Γκαρων-
τού, μπορεί να προβάλει στην... πάστα του κ. Γκ. την ά-
πορία: Τι θα πεί τό: ενά έξηγηήσουμε... μέσω
της ιστορίας; Μή και την ιστορία δεν τη φτιά-
χνουν και τη γράφουν άνθρωποι με ψυχή; Ποιά λοιπόν ή
σχέση ψυχής-άνθρώπου, ψυχής-ιστορίας; Άλλά και τό
άντιθετο: ανθρώπου-ψυχής, ιστορίας-ψυχής, ιστορίας-
ανθρώπου;

Τί είναι ή 'ιστορία; 'Η οικονομία και μόνο; Δηλαδή
τά εργαλεία και οι πρώτες ύλες; Σήμερα μοι άζει νά-
ναι, σ' άνατολή και δύση, ή οικονομία μόνο.
Και τό σύνημα της ελαϊκής έρμηναυτίας της ιστορίας
με την οικονομία, ή της ψυχολογίας με την ιστορία, είναι:
λεφτά, λεφτά, λεφτά! Και ή πολιτική οικονομία, σ' άνα-
τολή και δύση; Παραγωγή, παραγωγή, παραγωγή!
Άλλοίως, χωρίς παραγωγή και χωρίς λεφτά, χαθήκαμε!
Χαθήκαμε σαν έθνος, σαν «λεφτάδες, σαν εκαθοδηγητάδες.
"Όλοι. Ποιοί όλοι; Οι υποψήφιοι, οι πρώην και οι νύν λε-
φτάδες και καθοδηγητάδες. Και άπ' τους υποψήφιους παίρ-
νουν σύνταξη οι πρώην και στέκονται οι... νύν. Και άει!

Και άει, δηλαδή και πάντα; "Όχι. "Όχι, γιατί μοι ά-
ζει νά ναι ή οικονομία. Άλλά δεν είναι αυτό τό: λε-
φτά-παραγωγή ή ιστορία και ο συγγραφέας της. Και αν
δεν είναι, γιατί μοι άζει νά ναι; Γιατί;

Η... ΠΡΟΣΩΠΟΛΑΤΡΕΙΑ!

"Η ψυχολογία είναι έξω άπ' την ιστορία; Και ή ιστορία
έξω από την ψυχολογία; Οι ήρωες έξω άπ' τη μάζα; 'Η
μάζα έξω άπ' τους ήρωες; 'Η ψυχολογία επιδιώκει πρά-
ματα διαφορετικά ή αντίθετα άπ' την ιστορία; Και ή ιστο-
ρία διαφορετικά ή αντίθετα από την ψυχολογία;

Πως έξηγείται ή επρωσωπολατρεία, αλλά και του...
κοπαδιού της, όχι κατά την γνώμη του Φρόυντ ή του Μάρξ,
αλλά κατά τη γνώμη των... τασιγκάδων του επίσημου
κομμουνισμού; Που υπάρχει αυτή ή γνώμη; Στο ΧΧ Συ-
νέδριο του 1956 Και έπίσημα, με την ιστορία, στην ιστο-
ρία του Κ.Κ.Σ.Ε. Έκδοσις "Ακμων, Άθήναι, 1960, σ.
606. Ποία ή θέση της ιστορίας του Κ.Κ.Σ.Ε.; Αυτό στο
έμπρομο της «Αμιλλας», γιατί χάνεται τό κεντρικό του θέ-
ματός μας. Άλλά ρωτάμε τον κ. Γκαρωντού και τους "Ελ-
ληνες... μαρξιστές και όπαδούς του επίσημου κομμουνι-
σμού, ή θέση αυτή, της ιστορίας του Κ.Κ.Σ.Ε., είναι θέση
που έξηγείται με την... ιστορία; Συγκεκριμένα είναι θ έ-
ση ιστορικού υλισμού ή άνιστότου, αλλά και παραμυ-
θική... υπεκκειμενικού ιδεολογισμού; Έμπρός, κύριοι! Κύ-
ριοι «Έμεις οι μαρξιστές»!

"Έτσι ο κ. Γκ. δεν ξεφλάει το θέμα μ' αυτά που λέει,
αλλά ούτε και άνημερώνει. Γιατί δεν είναι οι Γάλλοι εμαρ-
ξιστές, που κάναν αυτή την κατάχρηση και ε τ ο ά δ ι κ ο,
έ δ ω κ α ι μ ε ρ ι κ ά χ ρ ό ν ι α ν ά
άπορρίπτουν άδίκαια τα ψυ-
χανάλυση στο σύνολό της». Ούτε
αυτοί οι Γάλλοι είναι μόνο ε π ο υ τ ω ρ α ε π α -
ναξ ε τ ά ζ ο υ ν α ύ τ ο τ ο ε ν α α π ό τ ά
ση μ ε ι α κ α ι... τ έ ρ α τ α π ο ι ο υ ν ; Τ ο υ κ. Γκαρωντού;
"Όχι. Τού σταλινισμού και τῶν... φιλοσόφων του.

"Όχι, γιατί αυτή την αδιάκριτη άπόρριψη της ψυχανά-
λυσης την κάναν όλοι οι... μαρξιστές, με έπικεφαλής τό
Κ.Κ.Σ.Ε., δηλαδή του... στάλιν. Άλλά υπῆρξαν και μαρ-
ξιστές, που δεν κάναν εαδίκαια αυτό τό λάθος; Άσφα-
λώς. Ποιοί; Οι Μάρξ, Έγκελς, Λένιν!

Αυτά είναι κ. Γκαρωντού. Και' αυτά δεν θα τά άκούγατε,
αν δεν λέγατε: «Έμεις οι μαρξιστές»!

Δεν θα τά άκούγατε τώρα, γιατί θα τά είχατε άκούσει
τότε, αν στο άκροατήριό σας υπῆρχαν άνθρωποι, που να
ξέρουν τά στοιχεία του κ α π ι τ α λ ι σ μ ο υ και

το σ ο σ ι α λ ι σ μ ο ύ, σάν ἐπιστήμη, και τὸν ἔ-
να και τὸν ἄλλον, και ὄχι σάν δόγματα τοῦ Α ἢ τοῦ Δ.
Συνενοηθήκαμε ;

ΔΥΟ ΠΡΑΜΑΤΑΚΙΑ !

Στὸ ἀκροατήριό τοῦ κ. Γκαρωντῦ ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχε ἡ ἀφρόκρεμα τῶν διανοουμένων τοῦ... μαρξισμοῦ στὴν Ἑλ-
λάδα, ἀλλὰ και οἱ διανοούμενοι πολιτικοὶ και οἱ πολιτικοὶ
τῶν διανοουμένων τοῦ... μαρξισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἀριστεράς.
Ἀποφεύγω νὰ ἀραδιάσω ἀνόματα παρουσιῶν και πα-
ρῶντων. Καὶ ὅμως, δὲν δρέθηκα ἕνα, νὰ ἐπέμβει γιὰ νὰ ὑ-
περασπίσει ἢ ἔστω νὰ διασαφῆσει δύο... πρᾶματακία. Ποιά ;

Πρῶτο. Ὁ κ. Γκαρωντῦ μιλάει γιὰ τὴν ελαϊκὴ ἔρ-
μηνεία τῆς ψυχανάλυσης, ποὺ πᾶνε νὰ κάνουν τὴν λιμπι-
τὸ ἕνα εἶδος κινήτρου τοῦ κόσμου, πράγμα ποὺ νομίζει ὁ
κ. Γκ. ἐάποτελεῖ μιὰ ἀλλοτριώση». Λα-
μπρά !

Ἀλλὰ και λαμπρότερα τὴν ἀποψη αὐτὴ ἡ λ α ἱ κ ἡ
ἐρμηνεία τὴν... ψυκνίζει ἀπ' τό... μικρὸ φιλοσοφικὸ
λεξικό. Ὅριστε : «Ὁ Φροῦδισμός — ἰδεολογικὸ καὶ ἀν-
τιδραστικὸ ρεύμα — διατείνεται ὅτι ἡ συνείδηση εἶναι ὑπο-
ταγμένη στὸ «ἔσσωμειδῆτο», τὸ περιεχόμενο τοῦ ὁποίου
εἶναι τὸ «LIBIDO», δηλαδὴ τὸ σεξουαλικὸ ἐνστικτό. Ἡ συν-
είδησις γενικεύεται ἀπὸ τὴ σύγκρουση ἀνάμεσα στὸ LIBI-
DO και τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον. Ἡ σύγκρουση αὐτὴ, ποὺ
συνδεύει ἀπὸ τὰ πρῶτα, τὰ παιδικὰ θεμάτα του, τὸν ἀν-
θρώπου, ἀσκέι μοιραία μιὰ δράση πᾶνω σ' ὄλο τὸ περῶμα
τοῦ ἀνθρώπου και ἀποτελεῖ τὴν αἰτία στὴν ὁποία ὀφεί-
λονται οἱ νευρώσεις και οἱ διανοητικὲς ἀρρώστιες του»
κ.λ.π. κ.λ.π. Ἀλλὰ οὔτε λόγος γιὰ ψυχανάλυση, ποὺ εἶ
Γάλλοι μαρξιστὲς ἀπορορίστανε ἐαδιὰκριτα στὸ σύνολό
της». Λοιπὸν, ὄχι μόνο λαϊκὴ ἢ ἐρμηνεία. Ὅμως μόνο στα-
λικὴ ἢ κατηγορία !

Τέτοιο ἐρώτημα και παρατήρηση, ἡ ἀφρόκρεμα δὲν κά-
νει. Γιατί ; Καὶ ὄχι μονάχα αὐτὸ δὲν κάνει, ἀλλὰ οὔτε καν
ἐπιμβαίνει γιὰ νὰ ξεκαθαρίσει μιὰ διαφορὰ και κριτικὴ σὲ
βάρος τοῦ... Ἐγγελς, τοῦ Λένιν, τοῦ Μάρξ και τῆς ελαϊ-
κῆς ἐρμηνείας τῆς ψυχανάλυσης». Ποιά ;

Μὲ τὴν ελαϊκὴ ἐρμηνεία τῆς ψυχανάλυσης, τῆς ἐλιμπι-
τὸ, σάν ἕνα εἶδος κινήτρου τοῦ κόσμου, τὴν ἔχει φαντασι-
καὶ ὁ... Ἐγγελς ! Ἴσως, ἐπειδὴ ἦταν... μουσουλμάνος και
πίστευε στὰ οὐρὶ και στὸ πλάφι σάν... δύο ἀγαθὰ και κί-
νητρα ἐτοῦ κόσμου».

Καὶ ποιά ἡ διαφορὰ και ἡ κριτικὴ ; Ἡ διαφορὰ και ἡ
κριτικὴ εἶναι τοῦ κ. Σέεμαν στὸν Ἐγγελς ἄμεσα και σταῦς
Μάρξ και Λένιν ἔμμεσα. Ποιὸς ὁ κ. Σέεμαν ; Ὁ ἐκδότης
τοῦ ἔργου τοῦ Ἐγγελς : «Ἡ καταγωγή τῆς οἰκογενείας,
τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας και τοῦ κράτους». Καὶ πῶς και
ποῦ ἡ διαφορὰ, ἡ κριτικὴ στὸ... μουσουλμάνο Ἐγγελς
τῆς... μαρξιστικῆς Ἀθήνας ; Ὅριστε.

Ὁ Ἐγγελς γράφει σ' αὐτὸ τὸ ἔργο του : «Σύμφωνα μὲ
τὴν ὕλιστικὴ ἀντίληψη, ὁ ἀποφασιστικὸς παράγοντας στὴν
ἱστορία, εἶναι, σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἡ παραγωγή και ἄ-
ναπαγωγή τῆς ἀμεσης ζωῆς. Μὰ κι' αὐτὸ, τὸ ἴδιο, πάλι
ἔχει μετὰ ἑαυτοῦ χαρακτήρα. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ παραγωγή
τῶν μέσων συντήρησης τροφῆς, οὐχῶν και στέγης και κα-
τὰ συνέπεια τῶν ἐργαλείων ποὺ χρειάζονται γι' αὐτά,
ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἡ παραγωγή αὐτῶν τῶν ἴδιων τῶν ἀνθρώπι-
νων πλασμάτων, ὁ πολλαπλασιασμός τῶν εἰδῶν».

ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ Ο ΕΝΓΚΕΛΣ !

Καὶ ὁ Ἐγγελς συνεχίζει Ἀλλὰ, ὁ κ. Σέεμαν τόν, στα-
ματάει, γιὰ νὰ παρατηρήσει : «Ὁ Ἐγγελς ἐδῶ εἶναι ἔ-
νοχος κάποιας ἀνακρίβειας, ὅταν ἀναφέρει τὸν πολλαπλα-
σιασμό τῶν εἰδῶν, πλᾶι στὴ παραγωγή τῶν μέσων συντή-
ρησης, σάν αἰτίες ποὺ καθορίζουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοι-
νωνίας και τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν. Μέσα στὸ ἴδιο τὸ κεί-
μενο τῆς «Καταγωγῆς τῆς οἰκογενείας, τῆς ἀτομικῆς ἰδιο-
κτησίας και τοῦ κράτους», ὁ ἴδιος ὁ Ἐγγελς, ἀπέδειξε, μὲ
μιὰ ἀνάλυση τῆς συμπαγοῦς ὕλης, πῶς ὁ τρόπος τῆς ὕλι-
κῆς παραγωγῆς, εἶναι ὁ κυριώτερος παράγοντας ποὺ συ-
μμετρεῖ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνίας και τῶν κοινωνικῶν θε-
σμῶν».

ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΥΛΟΣ Ο... ΕΝΓΚΕΛΣ

Ἔτσι, λοιπὸν, οἱ Ἐ λ λ η ν ἱ δ ε ε κ και οἱ Ἐλληνες
«Ἐμεῖς οἱ μαρξιστὲς, ἔχουν αὐτὴ τὴν διαφορὰ τοῦ κ. Σέε-
μαν μὲ τὸν Ἐγγελς. Καὶ ἦταν μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ τὴν
ξεκαθαρίσουν μὲ τὴν διατηρία τοῦ κ. Γκαρωντῦ. Καὶ ἦταν
εὐκαιρία μοναδική, γιατί αὐτὴ ἡ κριτικὴ τοῦ κ. Σέεμαν γί-
νεται ἀκόμα σοβαρότερη ἀπὸ ἐκάποιε ἀνακρίβεια». Ποῖν
σκοντάφει σ' αὐτὴ τὴν... ἐνοχὴ τοῦ Ἐγγελς, ὁ κ. Σέεμαν,
ὑπάρχει και κάτι ἄλλο, ποὺ κάνει τὸν Ἐγγελς ὄχι ἐνοχο

κάποιε «ἀνακρίβεια» ἀλλὰ καταχραστή και ἱεροσύλο.
Ποιανού ; Τοῦ... Μάρξ ! Καὶ ὄριστε, τὸ δεύτερο ἀπ' τὰ
δύο... πρᾶματακία.

Πρὶν ἀπ' αὐτὰ ὁ Ἐγγελς γράφει : «Τὰ κε-
φάλαια ποὺ ἀκολουθοῦν, ἀποτελοῦν μὲ κάποιο τρόπο, τὴν
ἐκτέλεση μιᾶς διαθήκης. Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κάρλ Μάρξ, εἶχε
σχεδιάσει νὰ παρουσιάσει τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν
τοῦ Μόργκαν, σὲ σύνδεση μὲ τὰ συμπεράσματα, ὅπου εἶχε
φτάσει μὲ τὴ δική του — μέσα σὲ ὠρισμένα πλαίσια, θὰ
μπορούσα νὰ πᾶ μὲ τὴ δική μας — ὕλιστικὴ ἐρευνα τῆς
ἱστορίας και νὰ ξεκαθαρίσει ἔτσι ὀλόκληρη ἡ σημασία
τους. Γιατί ὁ Μόργκαν ἀνακάλυψε, ὅλη μιὰ φορὰ, στὴν
Ἀμερική, μὲ τὸν δικό του τρόπο, τὴν ὕλιστικὴ ἀντίληψη
τῆς ἱστορίας, ποὺ εἶχε ἀνακαλύψει πρῶτος ὁ Μάρξ, σαράν-
τα χρόνια πρὶν, και στὴ σύγκρισή του ἀνάμεσα σὲ βαρβα-
ρισμὸ και πολιτισμὸ ὡδηγήθηκε, μ' αὐτὴ τὴν ἀντίληψη, στὰ
κύρια σημεῖα, στὰ ἴδια συμπεράσματα ποὺ εἶχε φτάσει
καὶ ὁ Μάρξ».

Αὐτὰ στὴ σ. 9 και τὰ ἄλλα, στὰ ὁποία σκόνταφε ὁ κ.
Σέεμαν καὶ σταμάτησε τὸν Ἐγγελς, γιὰ νὰ τὸν παρατη-
ρήσει, μὲ... λεπτότητα, πῶς εἶναι ἐνοχος κάποιας ἀνακρί-
βειας, βρίσκονται στὴ σ. 10. Αὐτά, ὅμως, ποὺ βρίσκονται
μέσα «στὸ ἴδιο κείμενο» φαίνεται δὲν τὰ
πρόσεξε ὁ κ. Σέεμαν, γι' αὐτὸ ἀρκεῖται, μὲ... λεπτότητα,
στὸ ἐνοχος κάποιας ἀνακρίβειας».

Η ΥΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟ :

Ὅμως, ὁ Ἐγγελς μ' αὐτὰ ποὺ γράφει, θγάζει και ἄλ-
λον ἐνοχον». Μπρῶστα στὸν εἰσαγγελεῖα ; Ὅχι στὸν κ.
Σέεμαν και τοὺς ἀκροατὲς τοῦ κ. Γκαρωντῦ. Ποῖόν ; Μὰ
τόν... Μάρξ. Ἀλλὰ και ἄλλον, τὸν Μόργκαν. Δηλαδὴ ὄχι
πιὰ προσωπικὰ ἐνοχος, ἀλλὰ και ἡ ἴδια ἡ ὕλιστικὴ ἀντίλη-
ψη ἐνοχος ἀνακρίβειας. Γιατί ; Μὰ δὲν εἶναι αὐτὴ ποὺ κα-
θεδηγεῖ και ὡδηγεῖ ἐνοχους τοὺς Μάρξ, Ἐγγελς, Λένιν, ἄλ-
λὰ και τὸν Μόργκαν, ἐνοχους μπρῶστα και στὸ σκαμνὶ τοῦ
κ. Σέεμαν, τοῦ κ. Γκαρωντῦ και τῶν ἀκροατῶν και θαυμα-
στῶν του ;

Ἀλλὰ και κάτι σπουδαιότερο γιὰ τοὺς ἐμεῖς οἱ μαρξι-
στὲς. Πῶς νὰ ἐξηγηθῇ τὸ γεγονός, τὸ ὁμολογημένο ἀπ'
τὸν καθόλου... ἐμπορικὸ, ὅπως φαίνεται, Ἐγγελς, τὸ γε-
γονός, ὅτι ὁ Μόργκαν ἀνακάλυψε μόνος τὴν ὕλιστικὴ
ἀντίληψη τῆς ἱστορίας ; Αὐτὸ ἀποδεικνύει πῶς μπορεῖ νὰ τὴν
ἔχουν ἀνακαλύψει και ἄλλοι ; Καὶ ; Καὶ, ποῖο τὸ συμπερά-
σμα ; Πῶς ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἔχουν ἀνακαλύψει και ἄλλοι.
Καὶ ἀπ' αὐτὸ ἡ... ἀπειλή. Ποιά ; Γιατί ; Μὰ γιὰ τό... μο-
νοπῶλιο τοῦ... προνομίου τῶν... ἐμεῖς οἱ μαρξιστὲς. Καὶ
γούστο θάχει νὰ τὴν ἔχει ἀνακαλύψει και... ὁ Φρόυντ. Ἡ,
ἔστω, νὰ τὴν δέχεται. Ὑπομονὴ θάρθει κι' αὐτὴ ἡ... πλάκα
γιὰ τοὺς ἐμεῖς οἱ μαρξιστὲς. Καὶ θάχει... πλάκα ἢ πλά-
κα, ὅταν οἱ ἐμεῖς οἱ μαρξιστὲς δὲν θὰ μπορούμε νὰ ξεχω-
ρίσουμε ποὺ συμφωνεῖ και ποὺ διαφωνεῖ ὁ Φρόυντ μὲ τὸν
Μάρξ και ὁ Μάρξ μὲ τὸν Φρόυντ !

ΚΑΙ Ο... ΛΕΝΙΝ ΣΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ !

Ὅμως ὁ κ. Σέεμαν μπλέκει ἀθελά του, δηλαδὴ, μὲ τὴν
ἀνησιν τῆς ἀγνοίας μ' ἄλλοι και κάποιοι ἄλλοι. Ποῖόν ;
Τόν... Λένιν. Πῶς ; Ὁ Λένιν σὲ μιὰ διάλεξή του, γιὰ τὸ
κράτος, παρατηρεῖ πῶς τίποτε σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, δὲν εἶ-
ναι γραμμένο ἀπ' τὸν Ἐγγελς χωρὶς προσοχὴ και ἀκριβο-
λογία, γι' αὐτὸ δὲ φτάνει ἕνα, και μόνο, διάβασμά του,
ἀλλὰ μελέτη του.

Αὐτὸ φαίνεται ἔπαθε και ὁ κ. Σέεμαν. Τὸ διάβασε μιὰ
και ἔξω. Κι' αὐτὸ ἦταν ! Αὐτὸ πᾶσαν και ἡ ἀφρόκρεμα
τῶν Ἑλλήνων και Ἑλλήνων ἐμεῖς οἱ μαρξιστὲς, ποὺ διά-
βασαν τὸν κ. Σέεμαν καὶ χειροκροτοῦσαν τὸν κ. Γκαρωντῦ.

Ἀλλοῶς πῶς νὰ ἐξηγηθῆ, ὅτι σκόνταφε σ' αὐτά, τῆς σ.
10, ὁ κ. Σέεμαν, ὅταν προηγουμένως αὐτά, τῆς σ. 9, ἀλλὰ
και οἱ ἄλλοι νὰ σιωποῦν και νὰ χειροκροτοῦν ; Πρέπει νὰ
εἶναι κανεῖς πολὺ βέβαιος, γιὰ νὰ τολμᾷ, μιὰ κι' ἔξω, νὰ
καταδικάζει τὸν Ἐγγελς, μαζί και τὸν Μάρξ. Πολὺ βέ-
βαιος, ὅταν μάλιστα ποζάρει γιὰ ὀπαδὸς του. Ἀλλὰ, γι-
ατί ὄχι και κριτικὸς του ; Γράφονται οἱ κριτικὲς στὸ γόνατο ;
Ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι βέβαιος κι' αὐτοὶ ποὺ σιωποῦν
και χειροκροτοῦν. Ἄν ὄχι, γιατί και πῶς σιωποῦν, αὐτοὶ
ποὺ σκουρῶνουν τὰ... κουνούπια τῶν ἀντιπάλων τους — τὸ
θαῦμα ; Καὶ ὅμως καταπίνουν, σάν... κουνούπια, τίς... γκα-
μήλες — τὸ τέρας ! — τῆς ἡγεσίας τους ;

Μήπως γι' αὐτὸ σιωποῦν ; Μήπως, δηλαδὴ εἶναι λόγος
γιὰ... γκαμήλες, ποὺ δὲν σκουρῶνονται, ἀλλὰ... καταπίνον-
ται ; Καὶ γι' αὐτὸ τίς καταπίνουν και σιωποῦν ; Ἀλλοῶς,
πῶς δέχονται τὴν ἐνσταση τοῦ κ. Σέεμαν και χειροκροτᾶ-
νε τὸν κ. Γκαρωντῦ ;

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)